

— Πήγαινε ἀπ' ἐδῶ τώρα, αἰθερόπλαστε κόρη, εἶπον πρὸς τὸν Τρίγλην ἀφοῦ ἀφήρεσέν οὗτος τὸν πιλὸν του, καὶ ἂν σοῦ ἀρέσῃ, ἐπανάλαβε τὸ πρόσωπον τοῦ μηνυτοῦ.

— Αὐτὰ εἶναι κακουργήματα ὅσον ἀφορᾶ, εἶπεν ὁ Τρίγλης. Μοῦ χρεωστεῖ καὶ μιᾶς ἡμέρας διατροφὴν. Περὶ αὐτοῦ πρόκειται... Ἄκουσε, κύριε Πελοπίδα, δὲν τοῦ λέγεις τοῦλάχιστον νὰ μοῦ πληρῶσῃ τὰ σημερινὰ μου μηνυτικά δικαιώματα, ὀκτῶ δραχμάς! Μπά! κακὸ ποῦ τό 'παθα!

— Πήγαινε νὰ τὰ ζητήσῃς δι' ἀγωγῆς, τῇ ἀπήντησα, καὶ, ὅταν ἐκδοθῇ καὶ περὶ τούτου ἀπόφασις, ζήτησε πάλιν νὰ τὰ εἰσπράξῃς διὰ μηνυτοῦ καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς. Εἶναι ἡ μόνη συμβουλή, τὴν ὁποῖαν ἔχω νὰ σοῦ δώσω.

— Ἄχ! ὅσον ἀφορᾶ, εἶπεν ὁ Τρίγλης. Βλέπω ὅτι κάποιον σφάλμα ἔχει αὐτός ὁ νόμος.

Καὶ ἔφυγε.

Ταῦτα μοὶ διηγήθη ὁ Πελοπίδας. Ἐκτοτε πλέον δὲν ἤκουσα νὰ διορισθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου μηνυτής.

ΙΩ. Γ. ΦΡΑΓΚΙΑΣ

Τίς φυλάξει τὸν φύλακα;

Ἕνας γεροκολασμένος καὶ ἀφόρητος γυναικῆς συναντᾷ καθ' ὁδὸν μίαν μοδιστρούλαν ζωηρούτσικη:

— Ἄκουσε, κορίτσι μου. Θέλεις νὰ σε συνοδεύσω γιὰ νὰ ἀποφύγῃς τὰς ἐνοχλήσεις τῶν παραλυμένων νέων;

— Καὶ ποιὸς θὰ μὲ φυλάξῃ ἀπὸ τοὺς παραλυμένους: ... γέροντες;!!